

УГОДА
між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Кіпр про
міжнародні автомобільні перевезення

{Угоду ратифіковано Законом № 4827-VI від 23.05.2012}

Кабінет Міністрів України та Уряд Республіки Кіпр (далі - Договірні Сторони),

бажаючи сприяти розвитку економічних і торговельних відносин, а також полегшенню перевезень пасажирів і вантажів автомобільним транспортом між державами Договірних Сторін та транзитом через їхні території,

домовились про таке:

I. Загальні положення

Стаття 1
Сфера застосування та визначення

Положення цієї Угоди поширюються на міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автотранспортними засобами, які зареєстровані на території держави однієї із Договірних Сторін, територіями України та Республіки Кіпр та транзитом через їхні території, а також до/з третіх країн.

Для цілей Угоди:

а) термін "**перевізник**" означатиме будь-яку фізичну або юридичну особу, яка в Україні або Республіці Кіпр уповноважена відповідно до національного законодавства здійснювати міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом за наймом, або за плату, або за власний рахунок;

б) термін "**пасажирський транспортний засіб**" означатиме будь-який транспортний засіб з силовим агрегатом, який має більше восьми місць для сидіння, за винятком місця водія, і зареєстрований на території держави однієї з Договірних Сторін;

с) термін "**вантажний транспортний засіб**" означатиме будь-який транспортний засіб з силовим агрегатом, зареєстрований на території держави однієї з Договірних Сторін, який за своєю конструкцією призначений для використання і використовується для автомобільних перевезень вантажів. Цей термін поширюється також на причеп, незалежно від держави його реєстрації, який приєднаний до вантажного транспортного засобу і напівпричеп, незалежно від держави його реєстрації, який транспортується тягачем.

II. Перевезення пасажирів

Стаття 2
Система дозволів

Всі пасажирські перевезення, що виконуються пасажирськими транспортними засобами, зареєстрованими в державі однієї з Договірних Сторін, між двома державами і транзитом через території держав Договірних Сторін, за винятком зазначених в статті 4

цієї Угоди, виконуються на основі дозволів. Оригінал дозволу повинен бути у водія транспортного засобу.

Стаття 3 **Регулярні перевезення**

1. "Регулярні перевезення" означатимуть перевезення пасажирів з визначеною частотою за визначенім маршрутом, при яких пасажири можуть сідати в транспортний засіб і залишати його на визначених пунктах посадки/висадки.

2. Регулярні перевезення між двома державами або транзитом через їхні території здійснюються за попереднім узгодженням між компетентними органами Договірних Сторін.

3. Дозвіл, виданий компетентним органом держави однієї Договірної Сторони, є дійсним тільки на тому відрізку маршруту, який проходить через територію держави цієї Договірної Сторони.

4. Пропозиції щодо організації таких перевезень завчасно надсилаються один одному компетентними органами Договірних Сторін. Ці пропозиції повинні містити відомості відносно найменування перевізника (фірми), маршруту, розкладу руху, тарифів, пунктів зупинки, де перевізник може здійснювати посадку/висадку пасажирів, а також передбаченого періоду і регулярності виконання перевезень.

5. Заявка на отримання дозволу подаватиметься компетентному органу держави реєстрації транспортного засобу, який після розгляду та прийняття відповідного рішення згідно з національним законодавством своєї держави, надсилатиме компетентному органу держави іншої Договірної Сторони заявку, з усіма необхідними для надання дозволу документами.

Стаття 4 **Нерегулярні перевезення**

1. Нерегулярні перевезення пасажирів пасажирськими транспортними засобами між обома державами і транзитом через їхні території, за винятком перевезень, згаданих в статті 5 цієї Угоди, здійснюються на основі дозволів, що видаються компетентними органами Договірних Сторін.

2. Комpetентні органи Договірних Сторін видаватимуть дозвіл на ту частину маршруту, що проходить через територію їх держави.

3. На кожне нерегулярне перевезення пасажирів пасажирським транспортним засобом має бути виданий окремий дозвіл, який дає право на здійснення одного рейсу в прямому і зворотньому напрямку, якщо інше не обумовлено в цьому дозволі.

4. Комpetентні органи Договірних Сторін щорічно передаватимуть один одному узгоджену кількість бланків дозволів для здійснення нерегулярних пасажирських перевезень. Ці бланки повинні мати печатку і підпис Комpetентного органу, який видав дозвіл.

5. Комpetентні органи Договірних Сторін узгоджують між собою порядок обміну бланками дозволів.

Стаття 5

Нерегулярні перевезення, звільнені від дозволів

1. Дозволів не потрібно для виконання нерегулярних перевезень пасажирів пасажирськими транспортними засобами у випадках, коли група пасажирів того самого складу перевозиться тим самим пасажирським транспортним засобом протягом всієї поїздки:

а) якщо ця поїздка починається і закінчується на території держави тієї Договірної Сторони, де зареєстровано пасажирський транспортний засіб; або

б) якщо ця поїздка починається на території держави Договірної Сторони, де зареєстровано пасажирський транспортний засіб, і закінчується на території держави іншої Договірної Сторони, за умови, що транспортний засіб залишає цю територію порожнім.

2. Дозволу не потрібно при заміні несправного пасажирського транспортного засобу іншим.

3. При виконанні перевезень, передбачених пунктом 1 цієї статті, водій пасажирського транспортного засобу повинен мати список пасажирів.

III. Вантажні перевезення

Стаття 6

Система дозволів

1. Перевезення вантажів, передбачені цією Угодою, за винятком перевезень, зазначених в пункті 5 і 6 цієї статті, здійснюються вантажними автомобілями з причепами або без них, або тягачами з напівпричепами на основі дозволів, які видані компетентними органами Договірних Сторін.

2. На кожне перевезення вантажів має бути виданий окремий дозвіл, який дає право на здійснення одного рейсу туди і звідти, якщо інше не обумовлено в самому дозволі. Оригінал дозволу повинен бути у водія транспортного засобу.

3. Компетентні органи Договірних Сторін щорічно передаватимуть один одному взаємно узгоджену кількість бланків дозволів на перевезення вантажів. Ці бланки повинні мати печатку і підпис компетентного органу, який видав дозвіл.

4. Компетентні органи Договірних Сторін узгоджують між собою порядок обміну бланками дозволів.

5. Дозволів не потрібно для перевезень:

а) експонатів, обладнання і матеріалів, призначених для ярмарок і виставок;

б) транспортних засобів, тварин, а також різноманітного інвентарю і майна, призначених для проведення спортивних заходів;

с) театральних декорацій і реквізиту, музичних інструментів, обладнання і пристрій для кінозйомок, радіо- і телевізійних передач;

- d) тіл або праху померлих;
- e) пошти;
- f) пошкоджених транспортних засобів;
- g) вантажу транспортними засобами, загальна вага яких разом з причепом не перевищує 6 тонн, або вантажопідйомність, включаючи причеп, не перевищує 3,5 тонн.

Дозволів також не потрібно для проїзду автомобілів технічної допомоги.

6. Винятки, передбачені підпунктами (a), (b), (c) пункту 5 цієї статті дійсні тільки в тому випадку, коли вантаж підлягає поверненню до держави реєстрації вантажного транспортного засобу, або якщо він перевозиться на територію третьої країни.

Стаття 7 Спеціальні дозволи

1. Якщо габарити або вага транспортного засобу однієї з Договірних Сторін, що прямує з вантажем або без нього, перевищують встановлені на території держави іншої Договірної Сторони норми, а також при перевезеннях небезпечних вантажів, перевізник повинен отримати спеціальний дозвіл компетентного органу цієї іншої Договірної Сторони.

2. Якщо згаданий в пункті 1 цієї статті дозвіл передбачає рух транспортного засобу визначеним маршрутом, перевезення повинно здійснюватись цим маршрутом.

IV. Інші положення

Стаття 8 Каботаж і перевезення до третіх країн

1. Здійснення транспортних перевезень перевізником однієї з Договірних Сторін між двома пунктами, розташованими на території держави іншої Договірної Сторони, заборонено, якщо на це немає відповідного дозволу компетентного органу цієї іншої Договірної Сторони.

2. Здійснення транспортних перевезень перевізником однієї з Договірних Сторін з території держави іншої Договірної Сторони до будь-якої третьої країни або в зворотньому напрямку потребує відповідного дозволу компетентного органу цієї іншої Договірної Сторони.

Стаття 9 Вага і габарити транспортних засобів

Кожна Договірна Сторона зобов'язується не застосовувати до транспортних засобів, зареєстрованих на території держави іншої Договірної Сторони, вимог, щодо їх ваги і габаритів, більш обмежуючих, ніж ті, що застосовуються до транспортних засобів, зареєстрованих на території своєї держави.

Стаття 10

Податки і збори

1. Пасажирські і вантажні транспортні засоби, які зареєстровані на території держави однієї з Договірних Сторін і тимчасово в'їжджають на територію держави іншої Договірної Сторони звільняються від всіх податків, мит і інших зборів, пов'язаних з володінням або використанням транспортних засобів на території цієї держави.

2. Звільнення, передбачені пунктом 1 цієї статті, не поширюватимуться на дорожні збори, податки на додану вартість, митні та акцизні збори на паливо, що використовується транспортними засобами, за винятком:

а) палива, яке міститься в ємностях, передбачених для кожної моделі транспортного засобу (автомобіля або тягача), які технологічно і конструктивно зв'язані з системою живлення двигуна. Це також поширюватиметься на паливо, яке міститься в стандартних ємностях, встановлених на причепах і напівпричепах і передбачених для роботи рефрижераторів;

б) мастильних матеріалів у кількості, необхідній для використання під час перевезення;

с) запасних частин і інструментів, передбачених для ремонту транспортного засобу, який виконує міжнародне перевезення.

3. Невикористані запасні частини підлягають зворотному вивезенню з держави Договірної Сторони, а замінені запасні частини повинні бути вивезені з держави Договірної Сторони, або знищенні, або здані в порядку, який встановлено на території держави відповідної Договірної Сторони національним законодавством.

Стаття 11

Національне законодавство

У всіх випадках, які не врегульовані положеннями цієї Угоди або міжнародними конвенціями, учасницями яких є обидві держави Договірних Сторін, перевізники і водії транспортних засобів держави однієї Договірної Сторони повинні дотримуватися положень національного законодавства держави іншої Договірної Сторони, під час перебування на території держави останньої Договірної Сторони.

Стаття 12

Порушення

1. Якщо перевізник однієї Договірної Сторони, порушить на території держави іншої Договірної Сторони будь-яке положення цієї Угоди, компетентний орган Договірної Сторони, на території держави якої сталося порушення, може, без застосування будь-яких законних санкцій, які можуть бути вжиті на її території, інформувати першу Договірну Сторону про обставини порушення.

2. У випадку будь-яких порушень, згаданих в пункті 1 цієї статті, компетентний орган Договірної Сторони, на території держави якої сталося порушення, може просити компетентний орган іншої Договірної Сторони:

а) зробити попередження перевізнику разом з повідомленням, що будь-яке подальше порушення може привести до відмовлення у допуску його транспортного засобу на територію держави першої Договірної Сторони, на такий період, який може бути встановлений відповідно до національного законодавства, або

б) повідомити згаданого перевізника, що допуск його транспортного засобу на територію держави першої Договірної Сторони заборонено тимчасово або назавжди відповідно до національного законодавства.

3. Комpetентний орган Договірної Сторони, який отримав будь-яке з цих повідомлень, вживатиме відповідні заходи і інформуватиме про них, у можливо стислі строки, компетентний орган іншої Договірної Сторони.

Стаття 13 Комpetентні органи

1. Комpetентними органами, відповідальними за застосування цієї Угоди є:

- з боку Кабінету Міністрів України - Міністерство інфраструктури України;
- з боку Уряду Республіки Кіпр - Міністерство комунікацій і робіт Республіки Кіпр.

2. Комpetентні органи Договірних Сторін підтримуватимуть постійні контакти для вирішення будь-яких питань, що можуть виникнути при застосуванні цієї Угоди.

Стаття 14 Спільна Комісія

1. З метою забезпечення ефективного застосування цієї Угоди створюється Спільна Комісія, до якої входять представники Комpetентних органів Договірних Сторін і експерти з будь-яких визначених питань, що регулюються Угодою.

2. Спільна Комісія розглядатиме питання в галузі міжнародних автомобільних перевезень, які представляють взаємний інтерес, і вирішуватиме будь-які спірні питання, які можуть виникнути при застосуванні цієї Угоди.

3. Спільна Комісія збирається на прохання однієї з Договірних Сторін по черзі на території держави будь-якої з Договірних Сторін.

Стаття 15 Внесення змін та доповнень

За взаємною домовленістю Договірних Сторін до цієї Угоди можуть вноситись зміни та доповнення, які оформлюються окремими протоколами і становитимуть невід'ємну частину цієї Угоди.

Стаття 16 Набуття чинності і строк дії

1. Ця Угода набирає чинності через тридцять днів після отримання дипломатичними каналами останнього письмового повідомлення про виконання

Договірними Сторонами внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання нею чинності.

2. Ця Угода укладається на невизначений строк і діятиме, якщо жодна з Договірних Сторін за дев'яносто днів дипломатичними каналами не повідомить іншу Договірну Сторону про свій намір припинити дію цієї Угоди.

На посвідчення цього, ті, що підписалися нижче, належним чином уповноважені своїм Урядом, підписали цю Угоду.

Вчинено в місті Київ 4 липня 2011 року в двох примірниках українською, грецькою і англійською мовами, при цьому всі тексти автентичні. У випадку будь-яких розбіжностей в тлумаченні цієї Угоди перевага надається тексту англійською мовою.

За Кабінет Міністрів
України
(підпис)

За Уряд
Республіки Кіпр
(підпис)